

EMDRUPBORG

Historier om en pædagogisk kampplads

Bogens omdrejningspunkt er et skolebyggeri i Emdrup, der fik navnet Emdrupborg. Byggeriets arkitektoniske og uddannelsespolitiske historie følges gennem nogle hovedpersoner og deres pædagogiske forestillinger og drømme.

Efter den tyske besættelse i 1940 påbegyndes byggeriet af en ny skolebygning til den gamle St. Petri Skole i København. Skolen forventes at skifte navn til Die deutsche Schule. En vigtig initiativtager er en tysk ministeriel embedsmand, der er tilsynsførende ved skolen. Byggeriet finansieres fra Berlin, og arkitekten er den berømte olympiadearkitekt Werner March. Byggeriet stoppes i 1943 på grund af mangel på byggematerialer. I 1945 overtages det ufærdige byggeri af den danske stat og bruges som flygtningecenter. I 1947 igangsættes en renovering og 'danificering' af byggeriet.

På samme tid fremsættes to forskellige forslag til en fremtidig dansk udnyttelse af bygningskomplekset. I den ene plan foreslår man bygningen brugt som ramme om pædagogiske institutioner, der arbejder ud fra et fælles reformpædagogisk inspireret idegrundlag. I den anden plan ønsker man blot bygningen udnyttet som ramme om en række pædagogiske institutioner. Det er det sidste forslag, der vinder.

I 1947 rykker de første kursister fra Danmarks Lærerhøjskole ind. Senere følger et nyoprettet statsseminarium og en kommunal forsøgsskole. Bogens historie slutter her, men gennem årene er byggeriet blevet udvidet og 'beboet' af flere institutioner. Anno 2012 er Emdrupborg navnet på et kollegium, mens de bygninger, der tidligere udgjorde Emdrupborg, nu er sæde for Danmarks pædagogiske Universitetsskole, Århus Universitet, Emdrup og Danmarks pædagogiske Bibliotek.

Bogens afsluttes med fortællinger om nogle vigespor og vildveje i forfatterens egen arbejdsproces.